

Dr. Majorlaki József

1921-ben született Pécsen.

Vegyésmérnöki oklevelét 1944-ben szerezte meg, száma: 298.

1994-ben aranyoklevelet kapott.

1949-ig magánmérnökként dolgozott, majd az ásványolaj-és szénfeldolgozó ipar területén fejtette ki tevékenységét. A hazai kokszolható szenek szeparálása és laboratóriumi ellenőrzése során vizsgálati módszereket dolgozott ki. Részt vett a Pécsi Kokszművek rekonstrukciós munkáiban. 15 éves ipari múlt után, 1959-ben kezdett hozzá a Dél-Dunántúli Vízügyi Igazgatóságon a Vízkörnyezet-védelmi Szolgálat megalapozásához, a területi vízkészletek minőségi számbavételével. Több laboratórium építése fűződik nevéhez. Foglalkozott ivóvíz minőség javító kérdésekkel. Az ivóvizek íz- és szagkárosító szennyezőinek eliminálása végett kísérleteket folytatott granulált adszorbensekkel, és javaslatot dolgozott ki, azok kis és nagyüzemi alkalmazására. 1966-ban vízellátási és csatornázási diplomát szerzett. Egyik megalapozója volt a magyar-horvát vízminőség védelmi kapcsolatoknak, a közösen kialakított és elfogadott kritériumok, normák és metodikák alkalmazásában. 35 tudományos publikációt jelentetett meg a felszíni vizek hasznosítása, a víztisztítás és a másodlagos vízszennyezés témakörében. E témában írta disszertációját és szerezte meg műszaki doktori címét. Társszerzője volt „A környezetvédelem Pécsen és Baranyában” című állapotfelmérő monográfiának. A Szabad Magyarország Érdemkereszt tulajdonosa, a magyar Hidrológiai Társaság tiszteletbeli tagja, Pro Urbe díjas.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.